

تظاهرات علیه دیپورتیشن و تبعیض اجتماعی

برمن:شنبه 18 مارس

ساعت 12 از چهار راه "آم بریل"

نظام از خود راندن و غیر خود سازی اروپا، روز بروز بیرحمانه تر عمل می کند. آلمان در صدر جدول اخراج های فزاینده است - صدای خود را در همبستگی با یکدیگر بلند کنیم! برای حق اقامت و حقوق برابر اجتماعی برای همگان، به اعتراضات روزهای تظاهرات سراسری بپیوندید! آرزوی خود برای جامعه ای که در آن مهاجرت بعنوان یک تهدید به حساب نیاید را با همبستگی و مبارزه مشترک خود به نمایش بگذارید!

این تظاهرات بخشی از روزهای تظاهرات های سراسری مربوط به جنبش خوش آمد گوئی برای اقامت با آدرس اینترنتی زیر است:

www.Welcome2stay.org

von wegen sicher! Veranstaltung zur Situation in Afghanistan, Kritik der bundesdeutschen Abschiebepaxis.

Afghanistan is not safe! Public event on the current situation in Afghanistan, criticizing the German deportation policy.

افغانستان امن نیست!

جلسه ی عمومی اطلاع رسانی درباره شرایط کنونی افغانستان و انتقاد از سیاست دیپورتیشن

Mittwoch, 5. April, 19:00 Uhr im DGB-Haus, Bahnhofsvorplatz/An der Weide.

فرهنگ اخراج را درهم بشکنید! برای حق رفت و آمد و اقامت مبارزه کنید!

چند هفته قبل اخراج دسته جمعی 25 نفر به افغانستان انجام شد. ما این اخراج ها را بعنوان عملی جنایتکارانه محکوم می کنیم و از عموم مردم می خواهیم علیه اخراج به افغانستان همراه با ما در هفته ی تظاهرات های سراسری در خیابان ها همبستگی خود را با ما به نمایش بگذارند:

به تظاهرات شهر برمن در تاریخ 18 مارس 2017 ساعت 12 که از چهار راه "ام بریل" شروع می شود، بپیوندید!

اخراج کردن جنایت است

اخراج پناهندگان به سادگی به معنای برگرداندن آنها به زادگاه شان نیست. اخراج مانند هل دادن دو باره مردم بدون آبهای سرد و مرگبار است وقتی آنها توانسته اند جان شان را از غرق شدن درون آب های سرد اقیانوس نجات دهند. ما معتقدیم پناهندگان اسناد زنده ی جنایات مرتجعین در سراسر جهان هستند و آنها نیروی اصلی در شکستن فرهنگ اخراج می باشند.

شهر برمن این امکان را داشته از اخراج به افغانستان خودداری کند. معتقد هستیم وقتی برمن می تواند پناهندگان را به افغانستان اخراج نکند، ایالات دیگر آلمان نیز می توانند همین کار را انجام دهند. اما در عین حال فراموش نمی کنیم همین شهر برمن پناهندگان رومن و آلبانیایی و دیگر پناهندگان آفریقایی و غیره را به زادگاهشان اخراج می کند. بنابراین ما با موضوع اخراج بطور کل مخالف هستیم.

هم اکنون ما با سیستم گزینشی در سیاست پناهنده پذیری آلمان مواجه هستیم که در آن پناهندگان به سه دسته تقسیم شده اند: نخست به کشورهای باصطلاح "امن" که تقریباً هیچ شانس برای ماندن و یا ارائه پرونده ی خاص خود را ندارند. دوم کشورهایی با "شانس بالای اقامت برای ماندن" مثل مردمان سوریه، عراق و سومالی که شانس بیشتری نسبت به دیگران برای دسترسی به آموزش و ادغام و انتگراسیون دارند تا هرچه زودتر قابل استفاده در بازار کار بشوند. و سوم از کشورهای دیگر، پناهندگانی که سال ها منتظر جواب می مانند در حالیکه تقریباً امکانی برای عضوی از جامعه بودن ندارند. افغانستان یکی از پائین ترین رده ها و در عین حال زیر ذره بین مقامات قرار دارد. این رفتار با افغان ها برای گریز از مسائلی چون حضور نظامی آلمان در افغانستان و بدست آوردن دل راست گراها در آلمان است. این سیاست ها برای ایجاد تفرقه بین پناهندگان و جلوگیری از اتحاد و همبستگی بین پناهندگان است.

بباید سیاست آنها را نقش بر آب کنیم!

بدلیل مشاجرات قلبی بین بخشی از دولت آلمان تحت نام خانم مرکل و بخش دیگر آن تحت عنوان پگیدا و آف د، گرایش قدرتمندی برای تمنای کمک از مقامات و انتظار مهربانی از آنها وجود دارد. اگرچه چانه زدن موقع مصاحبه یا درون دادگاه کاری درست است ولی ساده لوحانه از مقامات دولتی انتظار قطع اخراج ها را داشتن به معنای فراموش کردن این واقعیت است که همین دولت آلمان یکی از نیروهای است باعث آوارگی مردم شده است. نباید فراموش کنیم نیروهای نظامی همین دولت آلمان همراه با دیگر نیروهای ناتو هم اکنون در افغانستان هستند؛ در حقیقت این جانیان جنگ افروز حق اخراج هیچ کسی را ندارند.

ولی موضوع فقط افغانستان نیست

برخی از جوانان آلمانی همچنین پناهندگانی از دیگر کشورها از مقاومت پناهندگان افغان حمایت می کنند. این بسیار خوب است ولی کافی نیست. مردم آلمان لازم است بدانند نظام حاکم به قیمت زندگی و کار مردم، منجمله مردم آلمان جنگ های استعمارگرانه می کند. ناسیونالیسم جهانی استعمارگران و استعمار کنندگان حاکم است. نژاد بشر، نژادی انترناسیونالیستی است و ما مردم به همبستگی بین المللی اعتقاد داریم. ما از همه می خواهیم برای همبستگی بین المللی و علیه فرهنگ سرمایه داری اخراج، به ما بپیوندند.

سرمایه داری که امروزه سرمایه داری امپریالیستی است در میان چرک و خون به بردگی کشیدن آفریقا، استعمار آسیا، سرکوب زنان و نابودی زندگی در روستاها دنیا آمد. اجبار به مهاجرت از خصلت های آنست، دقیقاً مثل خصلت های دیگرش یعنی استعمار، تبعیض جنسیتی و پدرسالاری ... آنها ما را بعنوان ربات و خدمتگزاری می خواهند که برای آنها ارزان یا حتی مجانی کار کنیم. آنها ما را بعنوان سرباز برای جنگ های ارتجاعی شان می خواهند.

بباید صدایمان را علیه سرمایه داری بلند کنیم! بباید در همبستگی با مردم افغان به اخراج به افغانستان نه بگوئیم! بباید به هر جانی نه بگوئیم! بباید فرهنگ اخراج را درهم بگوئیم!